



דָּאָרְעָא, בְּהַ שְׂרִיא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה. בְּהַ שְׂרִיא בְּרִכְתָּא דְלַעֲיִלָּא, וְלֹא בְּאַתְרַי אַחֲרָא. תָּא חֲזִי כְּתִיב כְּגֹן יְיָ כְּפֶאֱרֵץ מִצְרַיִם. עַד הֵכָּא לֹא אֲתִידַע גֵּן יְיָ אִי הוּא אֶרֶץ מִצְרַיִם, וְאִי אִיהוּ אֶרֶץ סְדוּם, (דף קט ע"א) וְאִי אִיהוּ גֵן יְיָ דְאֶרְי גֵּן עַדָּן. אֲלֵא כְּגֹן יְיָ דְאִית בֵּיה סְפוּקָא וְעַדוּנָא דְכָלָּא, הֵכִי נִמְי הָוָה סְדוּם וְהֵכִי נִמְי מִצְרַיִם. מַה גֵּן יְיָ לֹא אֲצַטְרִיף בְּרַ נֶשׁ לְאַשְׁקָאָה לִיה, אוּף מִצְרַיִם לֹא אֲצַטְרִיף אַחֲרָא לְאַשְׁקָאָה לִיה, בְּגִין דְנִילוּס אִיהוּ אֲסִיק וְאַשְׁקִי לְכָל אֲרְעָא דְמִצְרַיִם.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב, (זכריה יד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם וְגו'. דָּא הוּא עוֹנֶשׂא דְלַהוֹן דְאַתְמַנַּע מְנַהוֹן מְטָרָא, מַה כְּתִיב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְגו'. חֲמִי דְלֹא כְּתִיב וְלֹא עֲלִיהֶם יְהִיָּה הַגֶּשֶׁם, בְּגִין דְלֹא נַחִית מְטָרָא לְמִצְרַיִם וְלֹא אֲצַטְרִכֵּן לִיה, אֲלֵא עוֹנֶשׂא דְלַהוֹן מַה הוּא דְכְּתִיב, (זכריה יד) וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֶּפֶה אֲשֶׁר יִגּוֹף יְיָ אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְגו'. בְּגִין דְמִצְרַיִם לֹא צְרִיכִין לְמְטָרָא. אוּף סְדוּם מַה כְּתִיב בֵּיה כִּי כָלָּה מִשְׁקָה, כָּל עַדוּנֵי דְעֲלָמָא הָווּ בְּהַ, וְעַל דָּא לֹא בְּעָאן דְבִנְי נֶשׂא אַחֲרֵינֵין יִתְעַדְּנוּן בְּהַ.

רַבִּי חֲזִיא אָמַר אַנּוּן הוּוּ חֲזִיבִין מְגַרְמִיָּהוּ וּמְמַמוּנָהוּן, דְכָל בְּרַ נֶשׁ דְאִיהוּ צַר עֵינָא לְגַבֵּי מְסַפְנָא, יָאוּת הוּא דְלֹא יִתְקַיִם בְּעֲלָמָא. וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְלִית לִיה חֲזִיִּים לְעֲלָמָא דְאִתִּי. וְכָל מָאן דְאִיהוּ וּוְתָרֵן לְגַבֵּי מְסַפְנָא יָאוּת הוּא דִּיתְקַיִים בְּעֲלָמָא, וְיִתְקַיִים עֲלָמָא בְּגִינָהּ, וְאִית לִיה חֲזִיִּים וְאוּרְפָא דְחִיִּי לְעֲלָמָא דְאִתִּי:

סְתַרֵּי תוּרָה

תּוֹסַפְתָּא קְטוּרֵי רַמָּאי, הוּרְמַנִי דְבַדְנָרִי. (נ"א דְבַדְנָרִי וּנ"א

בְּמִקּוּם אַחֲרַי. בְּהַ בְּקַדְשַׁת הָאֶרֶץ, בְּהַ שׁוּרָה הָאֲמוּנָה הַעֲלִיּוּנָה, בְּהַ שׁוּרָה הַבְּרִכָּה שְׁלַמְעֵלָה, וְלֹא בְּמִקּוּם אַחֲרַי.

בָּא רָאָה, כְּתוּב כְּגֹן ה' כְּפֶאֱרֵץ מִצְרַיִם. עַד כָּאן לֹא נִדְעָה גֵן ה' אִם הוּא אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִם הוּא אֶרֶץ סְדוּם וְאִם הוּא גֵן ה' שְׁנַקְרָא גֵן עַדָּן. אֲלֵא כְּגֹן ה' שֵׁישׁ בּוֹ סְפוּק וְעַדוּן שֶׁל הַכֵּל, כִּף גַּם הִיָּתָה סְדוּם וְכִף גַּם מִצְרַיִם. מַה גֵּן ה' לֹא צְרִיף אָדָם לְהַשְׁקוּתוֹ, אִף מִצְרַיִם לֹא צְרִיף אַחֲרַי לְהַשְׁקוּתָהּ, מִשׁוּם שֶׁהִנִּילוּס עוֹלָה וּמִשְׁקָה אֶת כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.

בָּא רָאָה מַה כְּתוּב, (זכריה יד) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם וְגו'. זְהוּ עֲנֵשׁ שְׁלָהֶם שְׁנִמְנַע מֵהֶם מְטָר. מַה כְּתוּב וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְגו'? רָאָה שְׁלֹא כְּתוּב וְלֹא עֲלִיהֶם יְהִיָּה הַגֶּשֶׁם, כִּי לֹא יוֹרֵד מְטָר בְּמִצְרַיִם וְלֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ. אֲלֵא עֲנֵשׁ מַהוּ? שְׁפָתוֹב (שם) וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֶּפֶה אֲשֶׁר יִגּוֹף ה' אֶת כָּל הַגּוֹיִם וְגו'. מִשׁוּם שְׁמִצְרַיִם לֹא צְרִיכִים מְטָר. אִף סְדוּם מַה כְּתוּב בְּהַ? כִּי כָלָּה מִשְׁקָה. כָּל עַדוּנֵי הָעוֹלָם הָיוּ בְּהַ, וְעַל זֶה לֹא רָצוּ שְׁבִינֵי אָדָם אַחֲרֵינֵי יִתְעַדְּנוּ בְּהַ.

רַבִּי חֲזִיא אָמַר, הֵם הָיוּ רְשָׁעִים מְעַצְמָם וּמְמוּנָם, שְׁכָל בֶּן אָדָם שֶׁהוּא צַר עֵינָי לְעֵנִי, רָאוּי הוּא שְׁלֹא יַעֲמַד בְּעוֹלָם, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂאִין לוֹ חֲזִיִּים לְעוֹלָם הַבָּא. וְכָל מִי שֶׁהוּא וּוְתָרֵן לְעֵנִי, רָאוּי הוּא שְׁיִתְקַיִם בְּעוֹלָם וְיִתְקַיִם הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵוֹ, וְיֵשׁ לוֹ חֲזִיִּים וְאוּרְפָא שְׁל חֲזִיִּים לְעוֹלָם הַבָּא. סְתַרֵּי תוּרָה

תּוֹסַפְתָּא. קְשָׁרִים רַמִּים, שְׁרִים הַמְּפֹזְרִים [נ"א הַמְּבֹרָרִים. וְנ"א הַמְּנַפְצִים], חֲכָמִים בְּשִׁכְלָם, יִסְתַּכְּלוּ לְדַעַת,



דבורייני) חפיימין בסכלתנו, יסתפלון למנדע, בשעתא דרישא חנורא אתקין ברסייא על גבי סמכין דאבנין דמרגליטן טבן. בין אנון אבנין אית חד מרגליטא שפירא בחיזו יאה בריוא קומטרא דקנטרא (נ"א דקוטרא) דמלהטא בע' גוונין, אנון ע' גוונין מלהטן לכל סטר.

אלין שבעין מתפרשאן מגו תלת גוונין. אלין זיקין בזיקין דנציצין לארבעה סטרי עלמא, הקא איתא זיקא תקיפא דסטר שמאלא דאתאחיד בשמא. אנון גוונין שבעין (דניאל ז) דינא ותיב וספרין פתיחו. מהקא נפקי גירין וסייפין ורומחין ואשא דקוסטרא. ואתאחיד אשא תקיפא דנפקא משמים ביה, וכד אתאחד אשא עלאה באלין דלתתא, לית מאן דיכיל לאתבר רוגזא ודינא.

עיינין להטין פטיסין דנורא, נחית בהו לעלמא. ווי מאן דאערע ביה, חגיר חרצין (ס"א חרבו), איהו חרפא שונא בידיה, לא חייס על טב ועל ביש. דהא (ס"א פסקא) פתקא דאנון שבעין ברשו דאתאחיד ההוא סטרא דשמא נחית בידא שמאלא בכמה דינין, אתהפך בכמה גוונין. הפוך בכל יומא, איהו אקרי כרם זלת דמתקנא לגבי בני אדם. כל גוונין דכלי זעמו דקודשא בריה הוא ביה אתחזיין. ואנון יתבין ברומי דעלמא, ובני נשא בסכלותא דלהון לא משגחי בהון. גפרית ואש התוכא דמיא ואשא דמתהתכי מן שמיא אתאחדו דא בדא ונחת על סדום. ווי לחייבנא דלא משגיחין על יקרא דמאריהון:

א עשרה שמהן גליפן בהורמנותא דמלפא. (פירוש השם במלואו עשר אותיות י"ד ה"א ו"ו ה"א). ב עשר אנון וסלקין לחושבן סגי. (פ"י יוד עולה ב, יוד הא עולה ב"ו, יוד (נ"ל הה ו) הא ויו עולה מ"ב, י' יד' יד' יהוח' עולה ע"ב). ג שבעין (הם ע"ב ונקראים ד' מחנות שכינה והם למטה ממלכות). גוונן מלהטי לכל סטר. נפקי מגו שמהן דאגליף רזא דע' שמהן דמלאכיא. דאנון ברזא דשמא.

בשעה שהראש הלכן תקן כסא על גבי העמודים על אבנים של מרגליות טובות. בין אותם האבנים יש מרגלית אחת במראה יפה ובתאר כסוי הפלי [של העשן] שלוהט בשבעים גוונים. אותם שבעים גוונים לזהטים לכל צד.

אלה השבעים נפרדים מתוף שלשה גונים. אלה רוחות ברוחות שנוצצות לארבעת צדדי העולם. פאן יש רוח חזקה של צד שמאל שנגחז בשמים. אותם שבעים גונים הדין יושב והספרים נפתחים. מכאן יוצאים חצים וחרבות ורמחים ואש של המגדל. ונאחזת אש חזקה שיוצאת מהשמים בו. וכשנאחזת האש העליונה באלו שלמטה, אין מי שיכול לשבר את הרגז והדין.

עינים לזהטות כמו שלהבות של אש יורד בהם לעולם. אוי למי שפוגש אותו, חגור מתנים [חרבות] הוא, וחרב שנונה בידו. לא מרחם על טוב ולא על רע. שהרי [הפסק] הפתק, שהם שבעים ברשות שנגחז אותו צד של השמים, יורד ביד שמאל בכמה דינים. מתהפך בכמה גונים, הופך בכל יום. הוא נקרא כרם זלת שמתקן לבני אדם. כל הגונים של כלי הזעם של הקדוש ברוך הוא נראים בו. והם יושבים ברום העולם, ובני אדם בסכלותם לא משגיחים בהם. גפרית ואש - התוף של מים ואש שנתכים מהשמים נאחזו זה בזה וירדו על סדם. אוי לרשעים שאינם משגיחים על כבוד רבונם.

א: עשרה שמות חקוקים ברצון המלך. ב: עשרה הם ועולים לחשבון גדול. ג: שבעים גונים לזהטים לכל צד. יוצאים מתוף שמות שחקוקים סוד של שבעים שמות מלאכים שהם בסוד השמים.





אלין נטלין מאלין ויהוה. ו (פירוש מלכות מתפארת). נטיל מאת יהוה דא מן דא. ז (פירוש סוד של אותן ע"ב שמות הוא שם יהוה, והוא הרוכב עליהן כנשמה לגוף). ואלין תליין מאלין, תתאין בעלאין, וכלא קשורא תדא. ובהאי קדשא בריה הוא אשתמודע ביקריה. ח (פירוש ע"ב מלאכים של מטה מתחברים בע"ב שמות של מעלה הנקראים שמים). שמים דאנון ע' רזא יהוה, דא איהו ברזא דשבעין ותריין שמיהן ואלין אנון דנפקי מן ויסע ויבא ויט.

וה"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע. חלק ראשון ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד יז"ל מב"ה הר"י הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו. חלק שני ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד. חלק שלישי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד אנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה. חלק רביעי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד וה"ו דנ"י הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"מ יי"ל הר"ח מצ"ר. חלק חמישי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"מ הי"י מו"ם, חלק ששי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד.

ואלין אנון שבעין שמיהן דשליטין על שבעין דרגין תתאין רזא ויהוה. אלין שבעין שמיהן יהוה רזא דאקרי שמ"ם. שבעא רקיעין אנון דסלקין לשבעין שמיהן שמא קדישא, ודא איהו ויהוה המטיר. מאת יהוה מן השמים. סתרא דסתריין לחכימין אתמסר. שמא (דף קט ע"א) דא דאקרי שמ"ם מניה אתברי סתרא דאקרי אדם. חשבון שיפוי גופא דאנון חושפן מאתן וארבעין ותמנ"א שיפין. חשבון אתוהי מאתן ושית סרי, שמא דא דאיהו רזא וסתרא שבעים שמות יהו"ה, סוד שנקרא שמ"ם. שבעה רקיעים הם שעולים לשבעים שמות שם קדוש וזהו ויהוה המטיר. מאת יהוה מן השמים.

סתרי הסתרים לחכמים נמסר. שם זה שנקרא שמ"ם, ממנו נברא סתרי שנקרא אדם. חשבון איברי הגוף שהם חשבון מאתים ארבעים ושמונה איברים. חשבון אותיותיו מאתים ושלש עשרה. שם

אלו נוטלים (נוסעים) מאלה, ויהו"ה ו (פירוש, מלכות מתפארת) נטיל מאת יהוה זה מזה. ז (פירוש, סוד של אותן ע"ב שמות הוא שם יהוה, והוא הרוכב עליהן כנשמה לגוף). ואלו תלויים באלו, תחתונים בעליונים, והכל קשר אחד. וכזה נודע הקדוש ברוף הוא בכבודו. ח (פירוש, ע"ב מלאכים של מטה מתחברים בע"ב שמות של מעלה הנקראים שמים). שמים שהם שבעים סוד יהוה, זהו בסוד שבעים ושנים שמות, ואלו הם שיוצאים מן ויסע ויבא ויט.

וה"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע. חלק ראשון ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. יז"ל מב"ה הר"י הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו. חלק שני ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד. חלק שלישי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. אנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה. חלק רביעי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. וה"ו דנ"י הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"מ יי"ל הר"ח מצ"ר. חלק חמישי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"מ הי"י מו"ם. חלק ששי ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד.

ואלו הם שבעים שמות ששולטים על שבעים דרגות תחתונות סוד ויהו"ה. אלו שבעים שמות יהו"ה, סוד שנקרא שמ"ם. שבעה רקיעים הם שעולים לשבעים שמות שם קדוש וזהו ויהוה המטיר. מאת יהוה מן השמים.

סתרי הסתרים לחכמים נמסר. שם זה שנקרא שמ"ם, ממנו נברא סתרי שנקרא אדם. חשבון איברי הגוף שהם חשבון מאתים ארבעים ושמונה איברים. חשבון אותיותיו מאתים ושלש עשרה. שם